

KIYAMET

v.27

22 Kasım 2011

Osman Evcan'dan mektup (16.11.2011)

Sevgili dostlar, Merhabalar;

Sağlıklı, mutlu, güzel, özgür, yaşamlar diliyorum, sevgiyle, özlemle kucaklıyorum öpüyorum. Nasılsınız? Umarım sağlığınız, moraliniz, yaşamınız iyidir. Göndermiş olduğunuz sevindirici kartları ve "Yeryüzüne Özgürlük Manifesto" bültenini almış oldum. Çok teşekkür ediyorum, çok sağolasınız. Gelen mektuplara yanıt ve dilekçe yazmak ve benzeri uğraşlar nedeniyle biraz zaman geçirecek yanıt yazmaktayım, kusura bakmayın. Yeniden iletişim kurmak güzel bir duygu oluşturmuş oldu; mutluluğun verdiği tebessüm yüz çehremi sarmış oldu. Ne güzel bir şey; aynı yaşama kültürünü ve ilişki biçimlerini kardeşlik duyguları içerisinde benimsemiş ve dayanışma, yardımlaşma, paylaşma çabaları içerisinde olabilmek. Bundan güzel ne olabilir ki, bundan daha mutluluk verici ne olabilir ki!

Sevgili dostlarım, bu güzel duyarlılıklarınız, çabalarınız, emekleriniz için çok teşekkür ediyorum. "Yeryüzüne Özgürlük Manifesto" bültenini okumuş oldum. Tabi ki, benim duygularımı, düşüncelerime, fikirlerime tercüman olabilen bir içeriktedir. Severe okumuş oldum, çok hoş, çok güzel bir anlatımla düşünceler ifade edilmiş, göndermiş olduğunuz için teşekkür ediyorum. Arkadaşların göndermiş oldukları mektupları alıyorum ve geciktirmeden yanıtlarını yazmış oluyorum. Verilmeyenler oluyor mu orasını tam olarak bilemiyorum. Bu size yazmış olduğum, ikinci faksım. 14 Kasım tarihinde 4 sayfalık bir faks yollamış oldum. Elinize ulaştırıldı mı bilemiyorum. Taleplerimin içeriklerini ayrıntılı anlatmaya çalışmışım. Bu faksımda fazla ayrıntı anlatamıyorum. Çünkü, faksım elinize ulaşmış olsun istiyorum. Ayrıca, sevgili Burcu Çelik'e de uzunca bir mektup (APS'li) ve en son olarak açık görüşte çektiğimiz olduğumuz bir fotoğraf yollamış oldum. Sanırım bu APS'li mektubumun da yollanmadığını düşünüyorum.

Şu an açlık grevimin 14. günündeyim. Durumum iyi sayılır. İlerleyen süreçte dengem birazcık sarsılacak tabi ki. Bu olabilecekleri algılayabiliyorum ve bu durumlara psikolojik olarak kendimi hazırlamış oldum. 4 yıllık yaşananların ardından tüm uyarılara rağmen duyarlılık gösterilmesinin karşılığı olarak bu nitelikte bir eylem biçimi geliştirmem gerekmektedir. Şeker kullanma alışkanlığım olmadığından, sadece su ve içine bir kaç damla limon sıkarak içiyordum. AG'yi (Açlık Grevi) böyle sürdürüyordum. Fakat, 7. ve 8. günlere geldiğimde şiddetli mide ve karın ağrısı yaşamış oldum. Vücudun aşırı asit salgılaması bu ağrılara neden olmuş oldu. Cezaevi sağlıklı çıışı şekerli su içmem gerektiğini söylemiş oldu. Şu an şekerli su içerek AG'yi sürdürmekteyim. Şekerli su, vücudun salgılamış olduğu aşırı asitin etkisini gidermiş oldu. Yaşamış olduğum mide ve karın ağrısı geçmiş oldu.

Asiye ile yapmış olduğum haftalık telefon konuşmalarında sizlerin dostane selamlarınızı ve haberlerinizi sevinerek almış oluyorum, çok sağolun, teşekkür ediyorum. Tanıdık sevgili dostlarımla yollamış oldukları destek mesajlarını Asiye iletmış oldu, hepsine sevgilerimi, teşekkürlerimi iletmekteyim. CHP milletvekili Melda Onur aramış tekrardan, ilgileneneğini iletmış, kendisine teşekkürlerimi iletiyorum. Sevgili Emine Özkan yurt dışından aramış (tanıdık bir dost), kendisine sevgilerimi, teşekkürlerimi iletiyorum. Sevgili Özlem Uğurlu'ya sevgili Hanım Terzi ve eşi Sabri Terzi'ye sevgilerimi, teşekkürlerimi iletiyorum.

Bu arada, en son olarak tarafıma ulaşan mektuplardan bahsedeyim. (16 Kasım tarihinde tarafıma verilen mektuplar): Can Başkent'ten, sevgili vejetaryen dostumun sevindiren, güzel, coşkulandıran, duygulandıran mektubu için çok teşekkür ediyorum. Beraberinde (mektubunun içerisinde yollamış olduğu) basında çıkan kampanya ile ilgili yazıları, haberleri göndermiş, hepsini okumuş oldum. Göndermiş olduğu bir haber yazısıyla; Sevgili Zilal Kalkandelen'in Cumhuriyet Pazar Dergisi'nde "Cezaevinde Vegan Olmak" başlıklı yazısıydı. Bu yazıyı okuduktan sonra Sevgili Zilal Kalkandelen'in vegan bir dost olduğunu öğrenmiş oldum. Bu anlamlı, sevindiren vegan dostluğundan dolayı sevgili Zilal Kalkandelen'e sevgilerimi, teşekkürlerimi iletmek istiyorum. Sevgili Kıvanç Eliaçık'tan çok duygulandırıcı bir mektup almış oldum. Bu anlam ve sevgi dolu mektubu ve de dostane çabaları için sevgili Kıvanç Eliaçık'a sevgilerimi, teşekkürlerimi iletmekteyim. Kendisine en kısa zamanda yanıt yollamış olacağım. Sevgili Arzu Aydoğan'ın sevindiren kartını da almış oldum. Kendisine bu anlamlı dost duyarlılığı için sevgilerimi, teşekkürlerimi iletmek istiyorum. Yine, sevgili Cemal Yakut'un sevindiren kartını almış oldum, mutlandım. Kendisine en kısa zaman içerisinde mektup yazmış olacağım. Kendisine, sevgilerimi, teşekkürlerimi iletmekteyim. Sevgili Can Başkent'in "Bireylikler"- sayı 41; Kasım-Aralık 2011 tarihli sayısında "Hem Vegan, Hem Tutsak" yazısını çok duygulanarak okumuş oldum. Aynı yazının bir nüshasını mektubunun içerisinde yollamış zaten. Vejetaryen dostum Can Başkent'e ve yine sevgili dostum Halim Şafak'a bu anlamlı, dostane duyarlıklarından dolayı sevgilerimiz, teşekkürlerimi iletmekteyim. Yine Taraf Gazetesi'nin 14 Kasım 2011 tarihli sayısında "Vaziyet" isimli köşede sevgili Demiray Oral tarafından kaleme alınan "Modern bir 'asmayalım da besleyelim mi' hikayesi" başlıklı sevindiren, mutlandıran yazısını okumuş oldum. Sevgili Demiray Oral'a bu güzel, insancıl duyarlılığından dolayı çok teşekkür ediyorum. Sevgili dostlar, simdilik yazacaklarım bunlar, umarım bu akşam ulaşmış olur. Oda arkadaşım Sadık Aksu'nun da sizlere sevgilerini, selamlarını iletmek istiyorum.

Bir istemim, bir ihtiyacım olup olmadığını sormuşsun. Şu anda bir ihtiyaç, bir isteğim yok. Açlık greviden sonra bazı kitapları göndermemi isteyebilirim. Zaten sizler de kampanyanın sürdürülmesiyle ilgilenmiş olduğunuzdan, sizleri şu an ekstrasdan uğraştırmış olmayayım. Şu an gelen dergilerden; Birikim, Bireylikler dergilerini okumaya çalışıyorum. Bir de elimde okumakta olduğum bir kaç kitap var. Onları bitirmeye çalışmaktayım. Şu an açlık grevim iyi gidiyor diyebilirim. İlerleyen günlerde nasıl bir duruma evrilmiş olacaktır onu zaman bizlere göstermiş olacaktır. Kampanyanın ve yapılanların önemli düzeyde olumlu etki yaratmakta olduğunu sizlere buradan iletmek istiyorum. Sevgili dostlarım, kampanyaya emek, çaba, güç katan tüm sevgili dostlarıma çok teşekkür ediyorum.

Yeryüzüne, insana, hayvana özgürlük!

Sevgilerimle...

İZMİRLİ ANARŞİSTLERDEN OSMAN EVCAN'A DESTEK

Açlık grevinin 14. gününe giren Vegan-Anarşist tutsak Osman Evcan'ı İzmirli yoldaşları da yalnız bırakmadı.

Alsancak Katolik kilisesi sokağında toplanan yaklaşık 30 kişilik grup Dövizler, Pankartlar ve sloganlar eşliğinde kibris şehitleri caddesi boyunca yürüdüler. Yoldan geçenlerin ve medyanın yoğun ilgisiyle karşılaşan grup eylemlerini Sevinç pastanesi önünde basın açıklaması yaparak sonlandırdı. Eylem sonunda pankartları taşımak için kullanılan bir aktivistin aracına ise polis tarafından 69 tl ceza kesildi. 23'ünde yapılacak genel eylem için katılma kararı alındı.

Bursa Anarşist Karnaval'dan Osman Evcan'a destek eylemi

Bursa Anarşist Karnaval adlı anarşist bir grup, açlık grevinin 14. gününde olan vegan anarşist tutsak Osman Evcan'la dayanışmak için Bursa sokaklarında yazılarla gerçekleştirdiler. "Osman Evcan'a Vegan Yemek", "Osman Evcan'a ve Tutsaklara Özgürlük" ve çember içerisinde "A" yazılmalan yapan Bursa Anarşist Karnaval aktivistleri bu eylemleriyle, İstanbul, Eskişehir, Bursa ve İzmir'de olduğu gibi Osman'ı ve ailesini devletin baskı ve işkence aygıtlarına karşı yalnız olmadıklarını ve onları devletin gerek içeride gerekse dışardaki zindanlarında yalnızlığa terk etmeyeceklerini göstermek istediklerini açıkladılar. **Bursa Anarşist Karnaval** aktivistleri ayrıca herkesi Osman'ın sürdürdüğü açlık grevine uluslararası dayanışma ve destek günü olarak ilan edilen 23 Kasım tarihinde tüm şehirlerde eylemler düzenleme çağrısında bulundu.

Açlık grevinin 16. gününde Osman Evcan'la dayanışmak için Bursa'da eylem

Bursa'da anarşistler Teyyare kültür merkezi önünde tutsak Osman Evcan için dayanışma eylemi gerçekleştirdiler. "Osman Evcan'a Vegan Yemek, İnsana Hayvana Yeryüzüne Özgürlük, Osman'a İnsan'a Yeryüzüne Özgürlük, Politik Tutsaklara Özgürlük" sloganları atan grup, basın açıklamasının ardından dağıldı

Yoldaşım Osman'a Vegan Yemek...

Filiz Gazi

Haber bombardımanı altında herkes; herkesten, her şeyden haberdar. Eş zamanda onlarca habere ulaşılabilirdi için hiçbir habere hak ettiği tepkiyi oluşturabilecek kadar zaman verilmiyor. Bir haber diğer haberin üzerinde tepiniyor. Acı haber diğer acı haberlerle yarışıyor. Gazeteciyseniz "en" kötü "en" fena haberi imzanızla yetiştirmek için can havliyle haber ayıklayıp, haber yapıyorsunuz. Gerçekten de haber dediğin her gün "yapılan" bir şey haline geliyor. Gerçekliğinden kopmuş, anlamı zedelenmiş* ve nasılsa diğer güne yenileri yetiyecek onlarca haber. Ne mi demek istiyorum? Van depremi sonrası çadırda yanan üç çocuktan geriye kalan tek şeyin "3" sayısı olduğunu söylüyorum.

Gerekli-gereksiz, haber değeri olan- olmayan onlarca veri arasında bir kaçını hatta daha da fazlasını elemek gibi bir alışkanlığa meylediyorsunuz. Devlet- Kapitalizm- Çok Uluslu şirketlerin kısacası Yeni Dünya Düzenini istediği de bu. "En" acı, "en" kara, "en" kahrolası haberler arasında size düşen de "en" berbat, "en" iğrenç, "en" üzücü haberi seçip, bir iki günlüğüne hafızanızda tutmak ve fasıllı tepkilerinizden bir kaçını vermek. Başka bir yazının konusu ama demeden edemeyeceğim. Üzerinde çok geniş mutabakat sağlanan, sevilen-sayılan, o hiçbir yere koymadığınız demokrasinin de istediği bu. "Çoğunluğun acısı, kederi, sorunu", "Azınlığın acısına, kederine, sorununa" galip geliyor. Çan eğrisi sistemdeki bu yarışta en uç noktadaki acı haberler kazanıyor. ("Kazanma" ifadesini özür dileyerek kullanıyorum.) O "en" acı haber metnine bakılarak, diğer haber metnlerine puanlar veriliyor.

Maruz bırakıldığınız biteviye iletişim tecavüzünde pintilemiş haklı tepkilerinizi de -çoğunlukla en asgari seviyede- ölümlere, en ağır mağduriyetlere, sakat bırakılanlara, tecavüze uğratılanlara veriyorsunuz. Bu kötü olduğundan değil, kötü olan "gerisinin teferruat olması." Bazı günlerde toplanan üç beş kalabalığın derdi olması, o üç beş kalabalığın yüzlerce kalabalığa kıyaslandığında kimsenin yürek değiştirmeye ihtimam göstermediği dertleri bir başlarına sırtlanmak zorunda bırakılıyor olmaları. Kötü olan, Kırıkkale F tipi cezaevinde tutulan Anarşist Osman Evcan'ın vegan yemek isteğine yanıt vermeyen cezaevi yönetimini protesto eden, kınayan, "bu işte bir hak yoksunluğu" var diyenlerin karşılaştığı tepkiler.

Osman'ın bu isteğini politik bir karar olarak görmüyorum ki kendisini tanımlama biçimiyle yoldaşım bile olsa. Politik kararların, eylemlerin devletin baskı araçlarıyla karşılaşmasına da hiçbir zaman şaşırmadım. "Gülü (mücadeleyi) seven dikenine (baskısına) katlanır" demek istediğimden değil. Ama nefret ediyorsan, nefret de edilirsin. Yıkamak istiyorsan, yıkılmak da istenirsin. Kurumların insanla kurduğu ilişki bu formülde işler. "Hayvanlara acıyorum, yiyemiyorum" diyen birisinin derdi, insanlık geçmişinin çok eskilerine, "Dünyanın efendisi" olarak türümüzü ilan etmediğimiz kadar eskilere gider. Politika sözcüğünün etimolojisi o kadar gerilere gitmiyor. Politika dediğin de Osman'ın merhametine, sağduyusuna ve kelimelerle anlatmaya zihninin yetmediği -ve zaten o kelimelerin de Osman'ı karşılamadığı- dünyayı algılayışına yetemeyecek kadar hacimsiz bir

şey. Gasp edilen "dünya" kelimesi de herkesten çok onda gerçekliğine kavuşuyor belki de.

"Benim Ülkemde" filminde Güney Afrika'da Apartheid Rejim sonrası kurulan mutabakat komisyonlarının halka açık oturumlarının canlandırıldığı sahnelerin birinde bir hikâye geçer. Yaşlıca bir adam, oğlunu arayan ve kendisine şiddet uygulayan polisleri "Bahçemdeki ağaçları niye kestiniz?" diye sorar. "Nedenini söyleyin ki sizi affedeyim." Bu bir film sahnesi. Osman'ın ki gerçek. 18 yaşında girdiği ve 2022 yılında çıkacağı tutukluluk hayatında istediği tek şey "et yememek." Hadi her şeyi geçtik diyelim. Hadi şimdi siz güçlünüz de aramızdan birilerini cezaevlerinizde kapatabiliyorsunuz diyelim. "Ama niye Osman'a et yediriyorsunuz, ona bu işkenceyi niye yapıyorsunuz? Ömründen alacağınız 30 yıl yetmiyor mu?"

Yine bir yazıyı daha eylem çağrısı ile bitirelim. Şifa olsun, çözüm getirsin, kör sağır kurumlar yetkilerini "iyi"ye kullansın dileğiyle...

Eş zamanlı aldığınız onlarca haberdan birine hak ettiği tepkiyi verebilmek için, üç beş kalabalığın sırtlandığı yükü biraz olsun hafifletebilmek için ve Osman'ın isteğinin derhal yerine getirilmesi için 23 Kasım Çarşamba günü (yarın), saat 19:00'da, Taksim tramvay durağında ve dünyanın birkaç noktasında eş zamanlı düzenlenecek olan küresel eyleme davetlisiniz. Sıkı giyinin gelin derim.

Ve bir de Osmanım yalnız değilsin...

*Jean Baudrillard'ın ifadesi

Polis tarafından öldürülen Baran Tursun'un babası Mehmet Tursun'a 11 ay 20 gün ceza verildi

Baran Tursun davası ile ilgili olarak 5.Asliye ceza mahkemesinde Mehmet Tursun savunma yaparken, 40-50 sayfa oluşturan Mehmet Tursun'un yazılı ve sözlü savunmasının içerisinde "Baran Tursun davasında sahtekarlıklar yapıldı" şeklinde bir cümle kullanmıştır. Karşıyaka 5. Asliye Ceza Mahkemesi hakimi Mehmet Tursun'un bu cümlesinden dolayı Mehmet Tursun hakkında Avukata hakaretten resen suç duyurusunda bulunmuştur. Bu savunmadan ötürü Mehmet Tursun, TCK'nın 125/1-2 maddesine göre 11 ay 20 gün hapis cezasına çarptırıldı. Ceza ertelenmedi ve paraya çevrilmedi.

Zürih Occupy Antikapitalist işgal polis tarafından basıldı

4 haftadır süren antikapitalist işgal kampı polisler tarafından basıldı. Polisin şiddet uygulayıp kamp bosalttı. İşgal aktivistleri eylemlerinin devam edeceğini bildirdi. Oyleden sonra şehir merkezindeki bir kilise işgal edildi. Kilise papazı işgalcilerle dayanışma gösterip kilisede istedikleri kadar kalabileceklerini söyledi. Suan işgal kilisede devam etmektedir.

Aigio, Yunanistan:Yoksulluk, sefalet ve 'kazara' yanan evler

3 Kasım 2011, Perşembe günü Patras'ın Kuzeydoğusunda bulunan Aigio kentinde kimliği belirsiz kişiler (büyük ihtimalle neo-Nazi faşistler) onlarca göçmenin barındığı bir evi ateşe verdi. Geceyarısı 02:00'den biraz önce Farazouli ve Platonos caddelerinde 'Rodopoulou barakaları' olarak bilinen bölgede yangın çıktı. Binada yaşayan 30'a yakın göçmenin bir kısmının oturma izinleri de vardı. Yangın binayı tümüyle kullanılamaz hale getirdi. Bina sakinlerinden az üç göçmen vücutlarındaki çeşitli yanıklar sebebiyle bölgedeki hastanelere sevk edildi. Yangının ardından onlarca göçmen evsiz kaldı, yiyecekleri yok ve geceyarısı yangından kaçtıkları için bazılarının yanlarında pek fazla giysileri yok. Mahalle sakinleri göçmenlere yardımcı olmaya çalışıyor.

Yeryüzünden 4 günlük ALF eylemi haberleri

15 Kasım İsveç, Bu gece Leif Gallo'yu ziyaret ettik. Kendisi AstraZeneca'da yasal araştırma ve geliştirme bölümü hukuk danışmanı. AstraZeneca'nın nihayet sadece hayvanların değil kendi çıkarları için de en iyisinin (HLS'le işbirliği yapmaya son vermek olduğunu) anlamaları ümidiyle Gallo'nun arabasını yaktık.

14 Kasım İspanya, Salı sabahının erken saatlerinde yerel bir Victoria ganyan bayiine saldırdık; çünkü hayvanlar üzerine bahse giriyorlardı.

13 Kasım Polonya St. Hubertus günü Olsztyn'deki Polonya Av Derneği'nin ofis binalarının saldırıya uğramasıyla kutlandı. Restorasyon çalışmasının bedelinin 10 bin dolar olduğu söyleniyor.

12 Kasım Fransa Geceleyin bir hayvan sirkinin 62 posterini parçaladık ve burada hoş karşılanmadıklarını anlamalarını istedik. Bu beşinci oluyor! Herhalde bu sefer evine anılar!

11 Kasım İsveç DBF Örebro'daki Chrahand-ların isimli kasap dükkanı Mirza Kikic'in mülklerine yaptığımız yeni bir ziyaret sonrasında kapandı. Bu sefer evine gittik... Kikic açık bir şekilde DBF'yle uğraşmaması gerektiğini anlıyor. Facebook hesabında "bu ülkeden kaçmak istiyorum" yazıyor. Üç saldırıdan sonra kanlı iş yerini kapadı.

11 Kasım İngiltere Lincolnshire'daki yumurta tavuğu kafeslerinde sıkış tıktık yaşayan yaklaşık 500 tavuk özgürleştirildi. Şükran günü için kesilmemeleri için Norfolk'tan 130 hindi kurtarıldı.

17 Kasım için yapılan Eylemler

14 Kasım gecesi Amerika Bank'ın Alexandras Bulvarı'nın önünde alevlerden barikatlar kuruldu. Daha önce Vailissis Sofias Bulvarı üzerindeki EU binasının dışındaki polis hücresi ateşe verilmişti. Eylemciler ABD Büyükelçiliğinden ayrıldıktan sonra kamu ışıkları kapatıldı. KKE/PAME bloğu Vailissis Sofias Bulvarındaki bloklardan ayrı olarak hala elçiliğe doğru yürüyor. Mavili Meydanında eylemcilerle polis arasında çatışma çıktı, barikatlar dikildi.

Biz bu satırları yazarken (17:20), parlamento binasının önünde polislerle eylemciler (pek çoğu anarşist/anti-otoriter blok) arasında küçük ölçekli çatışmalar çıktı ve pek çok gözaltı olduğu bildirildi. Eylemciler hala Atina'nın sokaklarına hakim, eylem Klafthmonos Meydanından, beklenen katılımın çok daha altında başladı. Polis daha önce Syntagma ve Exarchia -Politeknik binasında, göz yaşartıcı gaz kullandı. Patission caddesi ve bütün civarı tamamen polis kordonunda gözüküyor. Radyo 98'den yapılan canlı yayına göre anarşistler de dâhil olmak üzere yaklaşık 100 kişi gözaltında - muhtemelen Aris Seirinidis ve annesi de buna dâhil. Pek çok kişi evlerinin önünden gözaltına alındı. Polisler yaklaşık her yerde. Polis daha önce eylemciler ABD Büyükelçiliği için yürüyüşe geçtiği sırada, her yıl olduğu gibi Syntagma, Vasileos Georgiou Caddesini kordon altına almıştı. Öte yandan, PASOK gibi bazı partilerle bağlantılı blokların ABD Büyükelçiliği önünde toplanmalarına izin verildi.

Parlamenteonun yanındaki standart polis koruması yok. Eylemcilere şimdi Syntagma Meydanından ABD Büyükelçiliğine yürüyüşüne izin verildi(!) Daha önceki haberlere göre, Anarşist Arşiv Grup bloğu daha önce Syntagma Meydanında kuşatılmıştı. Rutin polis kontrollerinin yapıldığı ve 7000 polisin Atina sokaklarına sevk edildiği haberi alındı. Metro ve şehirdeki ana caddeler ulaşıma kapatıldı. KKE'li Stalinistler Omonia Meydanında toplanmak üzere. Şu an yaklaşık 150 Ano Glyfada'da Aghios Tryphonas Meydanında toplandı ve ses sistemi kuruldu. Fotoğraf Zografou civarındaki 100 öğrencinin 1973 isyanı anısına düzenlediği sabahki spontane yürüyüşünden. Öğrenciler faşizm, IMF ve tasarruf tedbirlerine karşı slogan attı. Eylem bölge sakinleri tarafından memnuniyetle karşılandı. Patras'da Corinthou ve Ermou caddelerinde polislerle anti-otoriter orta öğretim öğrencileri arasında çatışma çıktı. Öğrenciler belediye binasına boya bombaları ile saldırdı. Thessaloniki'de eylemciler Politeknik'e ulaşırken büyük ilgi çekti. Öncesinde çok fazla gözaltı yaşandı. Üniversite tesislerinin çevresi KNAT'lı Stalinistler ve polis tarafından kordon altına alındı.

"İrademe Dokunma" Mitinginde Anarşistler

İstanbul Zeytinburnu Kazlıçeşme Newroz alanında on binlerce kişinin katılımıyla düzenlenen 'İrademe Dokunma' mitinginde baştan sona, AKP ve devletin tüm baskı ve sindirme politikalarına karşı 'direneceğiz' mesajları verildi. Halkların Demokratik Kongresi'nin (HDK) yoğun bir katılım gösterdiği miting de sahneye dev, "İrademe dokunma", "Kürt halkı devrimle özgürleşecek", "Halklara barış patronlara savaş" pankartları asıldı. Toprak ve Özgürlük Kooperatifi, kara-kızıl kortej olarak miting alanındaydı devletsiz kürdistan, biji azadi biji anarşi, bütün devletler katildir sloganları atıldı.

İstanbul'un dört bir yanından Kürtlerin adeta akın ettiği alanda Newroz kutlamalarını hatırlatan görüntüler dikkat çekerken, yapılan konuşmalarda ise AKP'ye karşı yeni bir alternatifin artık yaratılmaya başlandığına dikkat çekilerek, tüm muhalifler olarak ortak tavır alınacağı ve direneceği mesajları ön plana çıktı.

Miting dönüşü, Kanarya Mahallesi çarşı yolunda yürüyüş yapmak isteyen yaklaşık 50-60 kişilik yüzleri maskeli grup, polisin engeliyle karşılaştı. Grubun taşlarla karşılık vermesi üzerine polis, kitleye toma araçları ve gaz bombası ile müdahale etti. Olaylarda, çevik polisi taşıyan otobüsün büyük zarara uğradığı görüldü. Kitle daha sonra sokak aralarına kaçarak izlerini kaybettirdi.

Seattle WA: Banka "şüpheli" ATM kundaklamasından dolayı geçici süreyle kapatıldı

Seattle Polisi ve İtfaiye Birimi Madison Park, Amerikan bankasında sabaha karşı çıkan şüpheli yangını araştırıyor. Polis, sabah 02.00'da 4112 E.Madison Caddesindeki bankadan gelen alarm üzerine olay yerine ulaştı ve muhtemelen bankanın dışındaki ATM'den yayılan alevlerin bankanın içine sıçradığını gördü. Sonrasında olay yerine ulaşan Seattle İtfaiye Birimi olayı kontrol altına aldı. Seattle İtfaiye Departmanı sözcüsü Kyle Moore'un belirttiğine göre alevler bankanın içine ve tavana sıçradı. Alevler 45 dakika içinde kontrol altına alınabildi.

Moore'un söylediğine göre İtfaiye köpeği Henny birkaç parça eşya ve ATM'yi tespit etti. Belirlenen eşyalar suç laboratuvarı tarafından incelenecek. Moore ayrıca, Seattle polisinden Amerikan Bankası ve çevredeki işyerlerinden videokasetleri toplayarak şüpheli görünen durumları araştırıldığını belirtti. Seattle polisi Kundaklama/Bomba İmha Ekibi olayı soruşturuyor. Polisin belirttiğine göre bankaya zorla giriş yapılmamış. ATM'nin soyulup soyulmadığı şimdilik bilinmiyor. Moore'un belirttiğine göre bankanın bulunduğu bölge kapatılıp, bugün açılmayacak.

Seattle- Amerika Bank'a Saldırı

14 Kasım gecesi Amerika Bank'ın 9 camı da taşlarla indirildi. Bu eylem, oakland ve chapel hill'deki yoldaşlarımızla dayanışmak için gerçekleştirildi. Süresiz bir genel grev için, varolan düzenle kalıcı bir çatışma ve toprağın işgali için.

- bazı anarşistler

Varşova'da Bağımsızlık Günü'nde polisle anti-faşistler çatıştı

Geçtiğimiz Cuma günü Polonya'nın Bağımsızlık Günü'nde birbirleriyle çatışan anti-faşistlerle fa-

şistleri dağıtmak isteyen polis göstericilere karşı plastik mermi, göz yaşartıcı gaz bombası ve tazikli su kullandı. 11 Kasım kutlamaları 123 yıl Prusya, Avusturya ve Rusya tarafından bölüşülmüşüğün ardından Polonya'nın bağımsızlığını ilan ettiği 1918'i işaret etmektedir.

Diyarbakır'da Emniyet Müdürlüğü'ne ses bombası atıldı

Diyarbakır'ın Silvan ilçesinde Gazi Caddesi üzerinde bulunan İlçe Emniyet Müdürlüğü binasına akşam saatlerinde kimliği belirsiz kişi veya kişilerce çivi ve cam parçaları ile güçlendirilmiş ses bombası atıldı. Ses bombasının herhangi can veya mal kaybına yol açmadığı öğrenilirken, polis ilçe merkezinde operasyon başlattı.

Garanti Bankası'na bombalı eylem

Çekmeköy İlçesi'nde bulunan Taşdelen Garanti Bankası'na bomba atıldı. Eylemin sorumluluğunu MLKP üslendi. Garanti Bankası, Karadeniz ve bölge halkının karşı çıkarak direnişe geçtiği hidroelektrik santralleri (HES) gerçekleştiren firmalara yüksek krediler vererek, HES projelerinde kar ortağı olduğunu açıklamıştı. Banka Trabzon'da 2004 yılında çok ortaklı olarak kurulan ve kentte iki hidroelektrik santrali yapan Trabzon Enerji Üretim ve Ticaret AŞ'ye 40 milyon dolar kredi vermişti.

Kapitalizmi Sakatlamak ve Normaliyet İdeolojilerine Direnen bir “Köktenci Eşitlik” Anarşizmi

Gönderen: Sakatlık Çalışmaları ..... Liat Ben-Moshe, Dave Hill, Anthony J. Nocella, II ve Bill Templer

Sakatlık çalışmaları görece yeni bir akademik alan. Kısım sakat hakları hareketinden ve, büyük ölçüde bir dizi farklı toplumda “sakat” olarak etiketlenip marjinalize edilen insanların tetiklediği, toplumsal değişim talep eden eylemlilikten beslenerek ortaya çıktı (Barnes ve diğerleri 2002; Kafka 2003; Malhotra 2001). Feminist çalışmalar ve queer çalışmaları gibi, sakatlık çalışmaları da hukuk, kültür ve toplumun eleştirisi için kavramsal bir çerçeve sunuyor. Sakatlık çalışmaları sakatlığın toplumsal inşasını, sağlamlıcılık destekleyen ve besleyen iktidar yapılarını ve normaliyet düşüncesini inceleyerek sakatlığın anlamını yapılandırıyor ve yeniden inşa ediyor. Sakatlık çalışmalarına dahil tüm araştırmacıların paylaştığı temel yaklaşım sakatlığın sakat kişinin beden veya zihninde bulunan için bir özellik değil, toplum ve sakat olarak tanımlanan kişiler arasındaki etkileşimde devreye giren sosyo-kültürel dinamiklerin sonucu olduğu.

Hemen bu noktada dillendirmemiz gereken bir husus tüm insanların farklı ve özgül ihtiyaçlara sahip olduğu. Öyleyse, “normal”, “ortalama” veya “sağlam” gibi terimlerin hepsi toplumsal olarak inşa edilmiştir. Bu öncüden bakarsak, sakatlık ikili bir karşıtlık (sakatlık/ sağlamlık) olarak değil, bir tayf olarak görülür. Sakatlık/ sağlamlığın ikili karşıtlık olarak inşası ve tikel bireylerin bu karşıtlığın bir tarafına yerleştirilmesi iktidar ilişkilerinin, üretken beden idealine, işe-yararlık, bağımsızlık ve toplumsal-ekonomik katkılar üstüne hegemonik inançların sonucudur.

Alan Moore (2007) faşizmin ve “birlikten güç doğar” faşist anlayışının zıttı olarak anarşi düşüncesini anlatırken “farklılıktan güç doğar” ilkesinin anarşizmin neredeyse başlangıç ilkesi olduğunu vurguluyor. Herkes, kendi yeteneklerine, gündemine ve diğer insanlarla ortaklaşa, karşılıklı, dayanışmacı biçimde çalışma ihtiyacına sahip olarak tanınır. Bu, insanları birbirlerinden bağımsız, topluluk veya grup desteğine ihtiyaç duymaz addeden günümüzün neoliberal, kapitalist, ve modernist anlatısına doğrudan karşıttır.

Anarşist kuran farklılığı, hepsi birbirinden farklı olan insanların müşterek amaçları için ortaklaşa çalışmaları insanı tikeliliğin büyük toplumsal kaynağı olarak öne çıkarır. Kapitalizm bireyi tüketici veya üretici olarak konumlandırarak “sakat” olarak kurgulananların marjinalizasyonunu destekler. Kapitalizm, özellikle savaş-sonrası aşırı-tüketimci biçiminde, insanlığımızı ve vatandaşlığı ikisi de kapitalizmi destekleyen rolere indirgemeye uğraşır. Örneğin, tüketim üretim makinasını destekler zira satın alabilmek için insanlar emek güçlerini satmak zorundadır; ve kapitalizm (devletin ideolojik ve baskı aygıtları aracılığıyla (Althusser 1971; Hill 2004)) insanların tüketimci maddiyatçı arzularını kamçılamak ve sisteme ideolojik desteklerini garantilemek için sonu gelmez kültür savaşlarına girer (Gramsci 1989; Marcuse 1969). Ancak, her bir kişi hayali bir “normal kişi” nosyonuna göndermeyle ölçülüp biçilmekten kurtulup da farklılığıyla tanınana dek, bedenleri ikili bir tipoloji içinde “normal” ya da “sapkın” olarak kuran bir kültürde marjinalize edilmiş, sakat ya da zor durumda kalmış insanlar var olmaya devam edecektir.

Normalleştirme ve Arkeolojisi

Burjuva ideolojisi insanların belirli bir hegemonik değer dizisine ve düşünce kalıplarına uyduğu disipline edici bir dünya yaratır ve bu dünyayı yeniden üretir. (Köktencilik eşitlikten zıttı olarak) “yüzeysel eşitlik”, normallik, ve “ortalama” olmak o kadar derinlerimize işlenmiş ki birçok insan bunları düşünme biçimlerimizi her daim yönlendiregelmiş nötr terimler sayıyor, bunları toplumsal hiyerarşi yaratan doğal olarak verili kategoriler sanıyor.

Oysa, normaliyet Batı Avrupa’da ve Kuzey Amerika’daki Avrupa kolonilerinde 1800-1850 yılları arasında modernlik projesinin parçası olarak ortaya çıktı. “Normal” sözcüğü İngilizceye 1840’lara kadar girmemişti (Davis 1995; ayrıca bkz. Reiser 2006). Normaliyet kavramından önce ideal (ve zıttı olarak grotesk) kavramı mevcuttu. Greko-Roman kültürde, herkes ideal standardının altında addedilirdi. İdeal ulaşılamazdı ve kusurluluk ikili karşıtlık değil, süreklilik arzeden bir hat temelinde düşünülebilirdi (Yunan heykelleri gibi). Kusurluluk idealden çeşitli derecelerde uzaklaşma olarak kavranırdı, kendinde cezalandırılması gereken bir şey değildi (Davis 2002).

19.yy’de ise, normal kavramı, ortalama kavramıyla ilişki içinde, Avrupa kültürüne girdi; normaliyet böylelikle ölçüm ve istatistiğin yaratılmasıyla sonuç olarak ortaya çıktı. Artık nitelikler çan eğrisi üzerinden temsil edilir, eğrinin uçları normal addedilir oldu. İstatistik devletin bir aracı (ki sözcüğün etimolojisi de buna işaret eder: Stat(e)istics [State: İng. devlet]), ve modernlikle beraber “siyasi aritmetik” (Porter 1995) olarak yaratıldı. Modernlik ve kapitalizmin öncesinde yönetim organlarının kararlarını büyük ölçüde suç, yoksulluk, doğum, ölüm ve işsizlik oranları temelinde aldığı tasavvur etmek dahi güçtür (Porter 1995). Modernlik ve kapitalizme teka-bül eden yeni yönetim biçimi Foucault’nun (1990; Foucault 2003) biyopolitika olarak nitelendirdiği şeydir. Hatta, birey ve grupları kapitalizme yönlendirebilir kılan tam da onların performanslarını ölçebilen bu yeni icattır.

Davis (2002) normaliyet ve normallik arasındaki bir farktan bahseder: normallik normal olma veya addedilme verili durumu iken, normaliyet bedenleri denetleyen ve normalleştiren yapısal alandır. İkinci-si normalliğin ardındaki ideolojidir. Bu ideoloji orta sınıfı “ortalama” sayan burjuva normlarıyla iç içe geçmiştir. Davis’in öne sürdüğü temel argüman, sağlamlık ve normalleştirmenin kinamamız gereken sıradışı pratikler değil, tanımları gereği Batılı modernist projenin parçası olduklarıdır (örneğin, modern ulus devletler, demokrasi, bilim, kapitalizm). Modernizme için bir dizi paradoks vardır: örneğin, bireysel özgürlüğe karşı temsili demokrasi, kapitalizme karşı eşitlik. Bir ideoloji olarak normallik bu paradoksları görünürde çözer. Zenginlik bağlamında bakıldığında, bir eğri üzerinde herkesin zengin olamayacağı açıktır. Kapitalizmin sürebilmesini için bazılarının, yani işçilerin emek güçlerinden kar eden kapitalist sınıfın uç sınırda (en zengin, siyasi ve kültürel olarak iktidar sahibi) yer alması gerekir.

Birçokları fırsat eşitliği için savaşıyor; diğer bazı insanlar daha fazla imkan eşitliği için; ancak aynı zamanda uğruna savaşmamız gereken şey çeşitlilik ve farklılık, tikel bireyin salt varoluşuna gerçek saygı, dönüşmüş ve dönüştürülebilecek bir “köktenci eşitlik” kavrayışında temellenen bir “köktenci demokrasi” [radikal demokrasi] dünyasıdır: bazılarımızın köktenci özgürlükçü dayanışma ve karşılıklı yardımlaşma toplumu, veya demokratik Marksist bir toplum olarak değerlendireceği bir toplumda varolacak bir dünya.

İdealden farklı olarak norm kavramı nüfusun çoğunun bir şekilde ortalamanın etrafında toplaşması gerektiğini ima eder. Normlardan bazıları daha tali (örneğin, hayat tazi, moda ve tüketim kalıpları) bazıları toplumsal düzeyde daha yaygın normlar olsa da (bir dereceye kadar birbirinden farklı olabilen, kapitalizm-yanlısı standart norm dizileri) normlara uyabilmek için herkesin çok çabalaması gerekir; sakatlıkları olan insanlar ve diğer marjinalize gruplar bu normlara uymadıkları için günah keçisi kılınır. Marjindeki insanlara, “normaliyeti” onu aşığılanan ve hor görülen “anormalliğin” zıttı olarak vurgulamak ve değerli kılmak için ihtiyaç vardır. Davis (2002) ayrıca ilk istatistikçilerin aynı zamanda öjenist olarak da bilindiğine değinir: Bu, belki de şaşırtıcı bir durum değil zira norm ve ortalama nosyonları nüfusu standart ve standart-dışı nüfus grupları olarak böler. Farklılık böylece yaftalanmış nüfus grubuna yansıtılır ki diğer herkes normaliyet yanılmasından nasiplenmek adına çabalasın.

Farklılık (özellikle, aşırı, alt-üst edici farklılık) normaliyetin korktuğu, bastırdığı, savaştığı şeydir. Bu çerçeve bir yönüyle tüm hakim konumların incelenmesinde kullanılabilir; ancak sakat topluluğu için bu çerçeve “sağlam-bedenin” toplumsal inşasını tespit edebilmek açısından özellikle kullanışlı. Sakat bedenlerin görünüşler dünyasında nasıl yaratıldığını anladıkça sağlam bedenlerin nasıl yaratıldığını da daha iyi anlarız. Toplumsal olarak inşa edilmiş normal/ anormal ikiliğini bozdukça, belki bir farklılıklar dünyasını da gerçekten görebilmeye başlayabiliriz.

Ancak öncelikle sakat beden için bir nitelik değil toplumsal bir inşa olduğunu anlamamız lazım. Örneğin, ABD ve zengin kapitalist dünyada, sağlık ve bedensel işlevler üstüne düşüncelerimiz beyaz, heteroseksüel, sağlam ve zenginlere göndermeyle güdümleniyor. Amerika hakimiyetindeki medya bu “hayali sağlamlığı” ve onun zıttını küresel ölçüde yayarak, kapitalist-olmayan kültürel kodlara sokuyor. Öyleyse görünen o ki, Batılı “normaliyet” kavramı karşısında bir sömürgeleştirme gerekli (Smith 1999). Kavram ve yöntemde böyle bir sömürgeleştirme gezegen çapında -merkezsizleşmiş bir biçimde- daha içerici post-kapitalist toplumlar kurabilmek için yapılması gerekenleri düşündüğümüzde temel önemdedir. Sömürgeci kavramların izleri burjuva bilgi üretim sistemlerinin, kuran ve pratiğinin her yanında görülebilir, akademide dolaşımda olan ya da kabul edilen epistemolojilerin neredeyse tamamının altında bunlar yatar.

Sakatlık bir ikilik değil, çokluk üstüne temellenir. O, herkesin farklı olduğunu kavranmasıdır. “Mağdun” ve diğer farklı direnişçi ideolojiler ve pratiklerle beraber sakatlık da normaliyete, ortalamaya indirgemeye, standartlaştırmaya ve rıza göstermeye karşı bir harekettir. Normaliyete değer atfederek, farklılığı aşağı görerek kendimize baskı uygulamak kimliğimizi, gerçekten kim olduğumuzu, bulanıklaştırır, saptırır. Normaliyeti normalleştirmek kapitalizmin istediği, doğanın reddettiği bir şey. Öyleyse, kapitalizm diğer yönlerden olduğu gibi bu yönden de doğayla savaş halinde. Doğanın verimli üretim, pazarlama ve tüketim amacıyla, denetim, normalleştirme ve standartlaştırma adına verimliliği arttıracak biçimde genetik olarak dönüştürülmesinin nedeni budur. Mükemmel bir elma nasıl görünür, buna dair kafamızda tek bir imge var; oysa farklı renk ve biçimlerde birçok elma bulunduğunu biliyoruz. Aynı şey tüm bitkiler (ve insanlar) için de geçerli; ancak bilim ve toplum denetim altına almaya çalıştıkça, kendilerini o pek sevdiıkları şeyi yok ederken buluyorlar: bitki farklılığını, hayat farklılığını ve, büyük bir endişeyle görüyoruz ki, insan yaşamı farklılığını. Bu farklılık “biyofarklılık direnişi” gibi inisiyatiflerin ve onların hiyerarşilerini kaldırdığı, yiyecek ve enerji kaynaklarının ekolojik olarak sürdürülebilir kılındığı ve insanların kimliklerinin, oldukları şeyin saygı gördüğü, kabul edildiği bir toplum vizyonlarının koruduğu, kutladığı şey.

Bu, biyofarklılığa ilişkin toplumsal-anarşist bir yaklaşımın vurguladığı ve hayata geçirmeye çalışacağı şeydir de. "Farklı-yetiliğe" ((alter-ability. Burada, dis-ability: yeti-sizliğin zıttı)) ilişkin anti-otoriter bir çerçeve, varolan devletin sosyal hizmet sunumundaki yukarıdan aşağı yönetimcilik eğilimine karşı mücadele edecektir. Daha önemlisi, daha az "sağlam" olanların kendilerinin alternatif yararlı etkinlik yapılarını, özellikle evler, mahalleler ve küçük ölçekli projeler örgütleyen yerel imece grupları düzeyinde (örneğin, yemek pişirme, eğitim, özerk sağlık hizmeti, çocuk bakımı) ortaklaşmacı bir çerçevede bütünleştirecektir (Herod [2007: 11] bunun bir şemasını veriyor). Herod anarşist sayılabilecek bir toplumda evleri şöyle görüyor:

Evler, bir bina kompleksinde beraber oturan yaklaşık iki yüz kişiden oluşur. Ev, tekil bireyler, çiftler, aileler, ve geniş aileler için farklı yaşamsal düzenlemeler içerir. Komplekste toplanırlar, müşterek (ve bireysel) yemek pişirme, çamaşır yıkama, temel eğitim, bina bakımı, çeşitli çalışma atölyeleri, temel sağlık hizmeti, doğum odası, acil yardım, ve çeşitli dinlenme etkinlikleri olanakları bulunur. Evler üyelerin oluşturduğu meclis (ev meclisi) tarafından doğrudan demokrasıyla ortaklaşa yönetilir.

Birlikte yaşamak için kurulan bu tür esnek yapılarda farklı-yetilerde olanlar bugün var olan herhangi bir yapıda olduğundan çok daha iyi bir şekilde içerilir. James Herod'un sunduğu çerçeve, yeni, köktenci bir biçimde karışıklı yardıma dayanan bir toplumda yetisi ne olursa olsun tüm insanları içermek için oldukça ilham veren bir çerçeve.

Kapitalizm ve Tüketici

Kapitalizmin en temelde, işgücünü ve tüketici tabanını standartlaştırarak mümkün olduğunca verimli olmak ister, bunun için ne gerekirse gereksin. Kapitalizm hem insanların kimlikleri, zeka ve yetileri arasında ayrımı teşvik eder, hem de insanları üretim araçlarıyla ilişkileri temelinde sınıflara ve sınıfsal zümrelere böler. Kapitalizm ürünün üretim ve tüketiminin standartlaştırılmasını sağlamak için tüketicinin standartlaştırılmasına çalışır. Ayrıca, kapitalizm belirli bireyler (örneğin sakatlar) için ayrı düzenleme yapmayı üretimi yavaşlatan, karı azaltan bir şey addeder. Dünyadaki yoksullarının önemli bir bölümü, muhtemelen yüzde 20 civarı, "sakat" olarak etiketlenip istihdamdan dışlananlar arasından. Bu anlamda, sakatlık yoksulluğun hem nedeni hem sonucu görünüyor (DFID 2000). Toplumsal adalet üstüne çalışan araştırmacılar eşitlik ve standartlaşmaya ilişkin düşüncelerini yeniden gözden geçirmeli ve insani farklılığın getirilerine dair bir diyalog başlatmalıdır. Çeşitlilik ve farklılığa saygı göstermeye başladığımızda normaliyete ve burjuva anlamdaki içi boş "yüzeysel eşitliğe" direniş göstermeye de başlarız. Kapitalizm, insanların bireyler, birbirlerinden bağımsız kişiler olduğuna dair boş inancı körükler, oysa hepimiz birbirimize karşılıklı bağımlıyız ve gerçek bir toplumsal ilerlemeyi ancak bundan hepimiz yararlandığımız takdirde sağlamış oluruz. Bu Malatesta'nın (1981 [1984]: 10), "her şeyi müşterek kılmak istiyoruz" sözünün özsel anlamı. O bu anlayış işçilerin işverenler ve devletlerden kurtulup sadece kendi ortak güçlerine yaslandıkları toplumsal devrim bağlamında varmıştı (Malatesta 1981 [1984]: 28).

Bu, burjuva temsili demokrasisi ve normaliyet kavrayışlarına karşı bir sınıf savaşımı anarşizmi (ve aynı şekilde, bir sınıf savaşımı Marksizmi/ sosyalizmi) kavrayışıdır. Davis'in (2002: 109-10) vurguladığı gibi, şu anda varolan şey demokrasi değil, "normokrasidir". İhtiyacımız olan şey, toplumsal varoluş ve karşılıklı yardımlaşma çerçevesinde, derin, köktenci bir demokrasidir [radikal demokrasisi], köktenci bir dayanışma içinde beraber çalışan, sağlamlığın ve onun zıttı sayılan şeyin kökten yeniden biçimlendirildiği bir federe komünler ağı. Goldman (1996: 393-394) vurguluyor: "Devrimi ekonomik, toplumsal, kültürel tüm değerlerin gerçek bir yeniden-değerlendirilmesi kılmadığı sürece hiçbir devrim gerçekten ve süreklilik arzedecek bir şekilde başarılı olamaz;" ve bunu derken aklında olan şu: "insani ileriye taşıyabilecek şey sadece özgürlükçü bir ruh ve yöntemdir" (1996: 393).

Kapitalizmi Sakatlamak: İleriye Girmek

Toplumsal anarşist kurum ve pratik gelecekte bir dizi hususu dikkate almalı, şunlara olan ihtiyacımızı araştırmalı:

*etkilenen insanların sesini duyur. Bu, toplumsal olarak "sakat" olarak sınıflandırılanların, köktenci bir sağlamlılık etnografisi ve sağlamlılığın içeriden yapılandırılması projesi dahilinde kendi dünyalarından konuştuğu anlatılar demek. Bunlar --burjuva medyasının bazen fiziksel veya zihinsel "zorluk"lardan (burjuva politik doğruluğunda popüler terim bu) mustarip olanlar üstüne yaptığı haberlerin aksine -- enteresan "insan hikayeleri" olmayacaktır. Tersine, deneyimledikleri tahakküme karşı direnen köktenci anlatılardır (örneğin Fries 1997; Klege 1999; Clare 1999; Michalko 1998; Charlton 1998).

*Laing, Szasz ve diğerlerinin çalışmalarına dayanarak (bkz. Moncrieff 1997), anarşist-sosyalist bir radikal psikiyatri ve "zihinsel hastalık" kavrayışı geliştir. Zihinsel sağlamlılık mücadelesinin, inceleme ve çözümleme merkezli bir nesnesi olmalı. Örneğin otizm söz konusu olduğunda, "otistik" bir çocuk annesi olan Nadesan'ın (2005) otizme ilişkin düşünceleri (ve davranış) biçimlerini şekillendiren toplumsal pratikler ve kuramları, ve bunların "otistik" veya benzer biçimde yaftalananlar ve yakınları, sevdikleri

üzerindeki etkilerini incelediği çalışmalar gibi önemli çalışmalar temelinde toplumsal-anarşist yaklaşımlar geliştirmeliyiz. Yine, otizmin toplumsal inşasını ifşa etmek ve otizme sahip insanların (sözel veya değil) "seslerini" dahil etmek konusunda Doug Biklen'in çalışmaları da (1992, 2005) örnek teşkil eder.

*anarşist çözümlemeyi sakat hakları aktivistlerinin ve araştırmacılarının süregelen çalışmalarında temellendir - yönelimleri bazen burjuva da olabilen, Society for Disability Studies gibi ve diğer söylem toplulukları ve direniş odaklarıdır.

*sakatlık/sağlamlık çözümlemelerinde toplumsal sınıf boyutunu daha ampirik bir biçimde vurgula: Örneğin, İngiltere'de sakatlık alanındaki "hakim yönetimcilik kültürüne" meydan okuyan Barefoot Social Worker Kolektifi'nin araştırma ve eylemiliğinin yaptığı gibi. Toplumsal sınıfla iç içe geçen sağlamlılık ideolojileri sosyal hizmet görevlilerinin gündelik pratiklerinin temel bir meselesi (Searing 2006, 2002). Ayrıca, sosyal hizmet yöntemleri, sosyal hizmeti temellendiren değerler, sosyal hizmet pratikleri her yerde "otantikleştirilmelidir." Özellikle dünyadaki toplumsal çoğulluklar arasında (Ling 2007; 18-24, 26-32): bu, sosyal hizmet kurum ve pratiğini yerel kültürlerle dayandırarak yapılabilir.

*"açık konuşmayı" öğren: anarşist-sosyalist söylemi çalışan insanların ve çeşitli öğrenme, bilişsel, duyuşsal) sakatlıkları olan insanların rahatça anlayabileceği bir dil, üslup ve formatta geliştir. Bunun anarşist mirastaki temel bir örneği iki İtalyan çiftçinin kapitalizmin doğası, kendi deneyimledikleri sömürü ve işçi mücadelesine ilişkin konuşmalarını içeren Malatesta'nın diyalogudur (1981 [1884]). Emma Goldman'ın birçok eseri de İngilizcede rahatça erişilebilir, kavranabilir nitelikte. Açık bir dile sahip köktenci düşünce tüm demokratik söylemin temel bir ilkesi olmalı. Ayrıca, Alan Moore'un V for Vendetta'sı, Marjane Satrapi'nin Persepolis'i veya Charles Burns'ın Black Hole'u gibi, ancak sağlamlılık gibi sorunları anarşist-sosyalist sınıf mücadelesinin bakış açısından serimleyen çizgi romanlara daha çok ihtiyacımız var.

*sunumlarımızı, konuşmalarımızı ve yazılarımızı herkes için erişilebilir kıl. Evrensel tasarım ilkelerini hayata geçirmek, her birimizin bilgiye erişim ve erişmeyi tercih ettiğimiz yollar farklı olduğu için konuşurken ve sunum yaparken birçok farklı aracı kullanmamızı içerir (Burgstahler 2001). Bazıları darp ederek öğrenir, bazıları da görsel örnekler ve zihin haritaları yardımıyla öğrenir: çoğul zekamıza (intellect) ve gücümüze hitap etmeliyiz (Gardner 1983). Bu, düşüncelerimizi (yazılı, sözel, görsel) çoklu formatlarda sunmayı, tartışmaya dahil olmak için katılımcıların duyuşmalarının, görebilmelerinin veya okuyabilmelerinin zorunlu olduğunu varsaymamayı gerektirir.

*sağlamlılık ve onun yıkıcı etkilerine karşı "bilgi temelli bir direniş" adına daha somut eğitsel materyal üret. Bu, duvarları olmayan yapılandırma, "içerici" bir derslikte köktenci bir kapitalizmi sakatlama pedagojisi yaratmak demektir (Marlowe ve Page 1998). Bu noktada bir yaklaşım, bir "empati müfredatı" dahilinde öğrencilerin, örneğin görmeyen, duymayan, uzuvları olmayan veya başka bir açıdan "farklı-bedenli" kişilerin hayatlarında bir gün veya saati tahayyül eden, "sakatların" akıl veya yüreklerinde ne olabileceği üstüne iç söyleşilerini yazıya dökmeleri aracılığıyla toplumsal imgelem okula götüren yaklaşımdır (Christensen 2000: 6-7, 134-137). Her yaştaki öğrenci (learner) için, "sakat" yaşam dünyalarıyla köktenci empati gerektirici üzere Vyogtsky ((Rus psikolog, sakatlığın toplumsal olarak kuruluşunu özellikle gelişim psikolojisi alanında çalıştı))'inki gibi yollarla temellen-dirilerek desteklenmelidir (Berk ve Winsler 1995).

Sonuç

En temelde, sakatlığı bir süreklilik ve dünyayı kavrayışımızı zenginleştiren bir prizma olarak görmeliyiz. Sakatlığın mercedinden bakarak, bizatihi sakatlığın inşasını sorgulayabiliriz. Kendi sağlamlığımızı mercek altına almak için sakat olduğumuzu hayal etmemiz gerekli değil. Neden bir beden durumu sakatlık olarak tanımlanır? Bu tür tanımlar hangi çıkarlara hizmet eder? Yafta üretmenin sonuçları, bütünüyle, nedir? Bu mercekten bakınca, sakatlayıcı engelleri ve tutumları yok eden içerici derslikler ve topluluklar nasıl kurarız, düşünebiliriz. Bu noktada bazı belirli örnekler, sınıflarda (Ben-Moshe ve diğerleri, 2005) ve toplumsal hareketlerde (kadın araştırmalarında sağlamlık metafor kullanımının eleştirisi için bkz. May ve Ferris 2005) sağlamlık dil kullanımını sorgulamayı içeriyor. Öğrencilerin belirli bir fikrin "sakat" ya da "gerçekçe" olduğunu söylediğini an, onların olumsuz bir varlık olarak sakatlığa dair varsayımlarını sorgulamak için çok elverişli bir andır.

Ayrıca, Marx'ın düşüncenin "bu dünyaya aitliğini pratikte kanıtlaması" tezini (1845: 33) vurgularsak, kısmen anarko-pedagojik pratiğimizi kuran eğitim materyalleri aracılığıyla, materyalist olmalıyız. Emma Goldman'ın (1996: 402) hatırlattığı gibi, "Tüm devrimci toplumsal değişimlerin nihai amacı insan yaşamının kutsallığını, insanların onurunu, tüm insanların özgürlük ve esenlik hakkını hayata geçirmektir." Bu öğretileri ciddiye alarak, toplumsal olarak inşa edilmiş "norm"dan "farklı" insanların marjinalize etmek yerine yaratıcı biçimde içermeye çalışabiliriz, ve belki de böylece tüm herkesin çıkarına hizmet eden bir toplum yaratabiliriz.

Kaynak: www.goo.gl/xL8er

Makinelerin Efendisi

J.R.R Tolkien'le Orta Dünya

James Bell

Earth First! Journal'dan alıntıdır.

Dünya değişmekte. Bunu suda gördüm. Toprakta hissettim. Kokusunu aldım havada. Bir zamanlar var olanların çoğu kayboldu ki hatırlayanların hiç biri artık yaşamıyor.

Siyah bir film ekranına karşı söylenen bu sözler, tıpkı Yüzüklerin Efendisi-Yüzük Kardeşliği fantezi filminin açılışı için hazırlanan sahne gibi iç dünyamızın gelecek hayallerini büyülüyor. Bu epik mit, dünyamızın değişen yüzleri olan küresel ısınmadan savaşa kadar birçok zeminde yanıkıyor. Bu da, bugün popüleritesini artırmış olan evrensel arketiplerden faydalanma yeteneğidir. 13 Akademi Ödülü'ne aday gösterilip dördünü aldıktan sonra, büyücü ve hobbitlerin yakın gelecekte popüler kültürümüzün bir parçası olduğundan emin olabiliriz.

Yüzüklerin Efendisi Amerika'da daha karton kapaklı bir kitapken ilk kez kütlesin beğeniyi kazandığında da bu böyledi. 60lı yılların sonlarında meydana gelen dünya çapındaki öğrenci mitingleriyle aynı zamana denk düşen 1965-68 yılları arasında, kitabın 3 milyon kopyası satıldı. Kitap doğrudan sosyal adalet ve çevre problemlerine seslendiğinden, hippiler ve savaş karşıtları arasında kendine yer aldı takipçileri kazandı. Hiç değilse, kitabın neo-luddite (otomasyona ve teknolojiye karşı olan kişi)'lerin bir çeşit koruyucu meleş haline gelmiş yazarı J.R.R Tolkien sayesinde, çevreci aktivistlerin kitaba olan beğenileri yıllar geçtikçe arttı. Tolkien, ilk bakışta, luddite ve devrimcilerin favori hikâyecisi olabilmek için garip bir seçenek gibi görünse de, daha sonra Tolkien epiğinin incelenmesi ile bu hikâyelerin neden teknolojik zaman isyanlarımızda yankı uyandırdığı sorusu aydınlanır.

Tolkien-Ulak

1892'den 1973'e kadar yaşayan Tolkien, geçen yüzyılın başlarında Warkwickshire kırsalında yetişmiş kibirli bir Oxford beyiydi. Sekiz yaşında dul annesiyle Birmingham'ın kirli sanayi şehrine taşındı. Yıllar sonra, sonunda çocukluğunun uğrak yerine, Sarehole'daki kıymetli küçük köyüne geri döndüğünde, köy çoktan çarpık kentleşmeye maruz kalmıştı. Bu 'Cennet Kaybı', Tolkien'de arabalar, yollar ve makinelerle karşı yaşam boyu açkça sergileyeceği bir nefret uyandırdı.

Tolkien, asla bir televizyona veya çamaşır makinesine sahip olmadı. Donmuş yiyecek ve arabaları reddeden sıkı bir luddite(otomasyona ve teknolojiye karşı olan kişi)'ydi. " 'Şeytani Yanmalı (kelimenin orijinali içten yanmalıdır, burada bir kelime oyunu yapılmıştır)' motorun hiç icat edilmemiş olmasını dilerdim" demişti. Nasıl bir hayatının olduğu sorulduğunda şöyle yanıtlardı: 'Aslında ben bir hobbit'im (bedensel özelliklerin haricinde); bahçeleri, ağaçları, mekanik yollarla sürülmemiş toprakları severim; pipo içey ve güzel sade yiyecekleri yerim.. Geç yatıp, geç uyanırım.' 1943'te oğlu Christopher'a yazdığı aydınlatıcı bir mektupta, Tolkien hükümete ve sanayi çağına olan kızgınlığını şöyle açığa vurdu: " Siyasi fikirlerim fazlasıyla anarşist (felsefi açıdan; insanların bombalarla püskürtmek değil, kontrolü lağvetmek olarak anlaşılır, anlamına gelir) dayanır... Yalnızca tek bir parlık nokta vardır, o da hayal kırıklığına uğramış insanların büyüyen fabrikaları ve elektrik santrallerini dinamitleme alışkanlığıdır." Tolkien'in bugünün ' Elf 'lerini-Yeryüzü Özgürlük Cephesi- tasvip edip etmeyeceği sorusunu akla getiren bu son ifade ve buna benzeyen diğerleridir. Şu bir gerçektir ki, modern sanayi ve teknolojinin dünya çevresinde yarattığı darbe, özellikle de Amerikalıların yaşadığı toprakların çılgınca yok edilmesi, Tolkien'i son derece rahatsız etmiştir.

Tolkien, mektuplarında teknolojiyi bir çeşit 'kara büyü olarak addetti. Tolkien'nin 'hız, iş gücünün azalması, fikir ya da arzu, sonuç ya da etki arasındaki uçurumun kapanması' özlemiyle sarfettiği sözlerinde hem dünyamızdaki makineler hem de Mordor'un karanlık büyüü dile getirilmiştir. Yaratıcı büyücülüğün sihri, teknolojinin karanlık sanatlarıyla zıtlıştı. Tolkien, büyücülüğü 'İkincil Dünyaların' sanatsal inşaları- kendi Orta Dünya yaratısında olduğu gibi - olarak kabul etti. Büyülerini, dünyamıza yeni fantezi dünyaları ve harikalar diyarları sunan, İlk Dünya'yı daha iyi bir yer haline getiren şeyler olarak benimsedi. Bilhassa kelimelerin gücü elinde tuttuğuna inanırdı. Profesör T.A. Shippey, Orta Dünya'ya Giden Yol'da şöyle yazdı: ' Tolkien, insanların kelimelerde tarihi hissedebileceklerine, dil biçimlerini tanıyabileceklerine, yalnızca sestend duyguyu çıkarabileceklerini düşünürdü. Tüm bunların altında Bombadil tarzı 'gerçekle izomorf'; 'doğru bir dil'in yattığını düşünmek onun yaptığı bir şeydir. Tolkien'in asıl hınzır mahareti ve Orta Dünya yaratışının ardındaki başlıca neden, onun kelimeler aracılığıyla büyüleme yeteneğidir.'

Tolkien'in bizleri büyülemesi, 1937'de Hobbit'in zamanının Harry Potter'i olmasıyla başladı. O, kelimeler üzerinde çalışan, köken ve tarihlerini araştıran bir filologdu. Eski Mısır'da 'Hob' ismi 'Ulak' anlamına gelirdi ve bu çoğunlukla Güneş Tanrıçası (Ra)'nın ulağı olan Mısırlı tanrı Toth'a verilen bir isimdir. Toth yazının ve dilin tanrısıydı. Tolkien 'hobbit' sözcüğünü türetti ve 'ulak'ları olsun diye baş hobbit karakterleri olan Bilbo ve Frodo'yu ya-

rattı. Böyle yaparak, Tolkien kelimelerin ilahı ile kendisi arasında bir paralel çizmiş oldu. Daha da önemlisi, Tolkien bu eski kelimelerin gücü elinde tuttuğuna inanırdı, bu yüzden de bu antik manaları, büyülerine yaşam vermesi için kullandı.

İngiliz Anahtarı Kardeşliği

Tolkien'in, 'devam niteliğinde' bir şey yaratması yıllarını alırdı ve 1954'de yayınlanan Yüzüklerin Efendisi, kahramanların dünyayı büyük günahkârdan kurtarmaya çalıştığı bir çeşit macerasız epik olurdu. Bu, tarih boyunca kahramanların insanlarına yardım için getirebilecekleri bir şeyler bulmaya kalkıştığı mitsel maceraların tam da zıttıdır. Tıpkı makine çarkına atılan İngiliz anahtarı gibi, Tolkien'nin kahramanları da düşmanın silahını Kıyamet Günü (The Cracks of Doom) ateşine fırlatarak düşmanın tam da kendisine çevirir. Toplumumuzun kontrolsüz teknolojik ilerlemeden kurtulma arzusu, hikâyenin bu maceracı olmayan unsuruyla yankılanıyor. Eminiz ki Tolkien şu sözlerle aynı fikirde olurdu: 'Eğer hikâyemde herhangi bir çağdaş referans varsa, onu zamanımızın en yaygın faraziyesi olarak görürüm: Eğer bir şey yapılabilirse, yapılmalıdır. Bana göre bu tam bir düzmedir.'

Tolkien ile mektuplaşmış olan bilim kurgu yazarı Gene Wolfe, epiğin ilahının ardındaki gizi şöyle tasvir ediyor: 'O, Yunan ve Roma'nın muhteşem uygarlıklarının üstesinden gelebilecek kadar güçlü ortaya koymuş (tüm beklentilere karşın) barbar kabileler arasındaki unutulmuş bilgeliği gün yüzüne çıkardı; yalnızca bununla da kalmadı, anladı da. Daha sonra yaptığı şeyse benim ve sizin bilincinize toplumun aslında etrafımızda gördüğümüz gibi olmaya ihtiyacının olmadığını aşılamağı.' Tolkien'in amacı İngiltere için yeni bir mitoloji ve 'sokaktaki adam' için de modern bir mit yaratmaktır.

İngiltere'nin mitolojisi unutuldu, kırsal kesimlerin etrafına gömüldü. Tolkien, Artur efsanelerinin Fransız mitinden alındığına inanırdı. Eski zamanın Anglo-Saxon demircileri hikâyecilerdi, öyle ki epiklerini işledikleri demirlere döverlerdi. Tolkien, kayıp mitolojiyi su yüzüne çıkartmak için İngiltere'nin arkeolojik ve dilsel köklerine kadar indi. Finlandiya'nın germen şarkıcıları ve sözlü tarihlerinin yer aldığı tarihsel metin Kalevala gibi başka şeyler de ona ilham kaynağı oldu. Kalevala'nın varlığıyla İsveç'ten bağımsız bir ulus olan Finlandiya'ya bir kimlik verdiğini tanıdı. Hikâyelerini böyle güç ve içerikle doldurmayı istedi. Tolkien, mitolojinin tüm bu çeşitli dallarını romanlarında muhafaza etti, böylece küçük adam-köylü, işçi, öğrenci, altsınıf, azınlık, isyankar- için modern bir mitoloji yaratmış oldu.

Önce Orta Dünya

Bugün, Yüzüklerin Efendisi'nin film versiyonunun başarısı Tolkien'nin mitolojisine kadar uzanmaya devam etmekte. Lothlorien elf kraliçesi Galadriel, Hobbit Frodo'ya sunuları söylerken Tolkien'in mesajını özetliyor gibi: ' En küçük insan bile geleceğin oluşunu değiştirebilir.' Filmde Galadriel rolündeki Cate Blanchett, oynadığı karakterin gayesini şöyle yorumluyor: ' O, meşaleyi insanlığa devrediyor, 'Yeryüzüyle ne yapacaksınız, böyle bir cennete sahibiz, öyleyse şimdi siz adamlar- siz ademoğulları-yeryüzünün sorumluluğunu elinize alın.' diyerek izleyicilere meydan okuyor.'

Yüzüklerin Efendisi ikinci bölümü olan İki Kule hikayesini anımsayan herkes hatırlayacaktır ki bu bölümde Treebeard(Ağaçsakal) olarak bilinen Ent ve onun intikam hırsıyla yanıp tutuşan ağaç ordusuyla tanışacağız. Tolkien ağaçları severdi ve en çok da onların yok edilmesine üzülmüdü: ' Ağaçların hala büyümeye devam ettiği her yerde, elektrikli testerenin vahşi sesi asla durmaz.. Her ağacın bir düşmanı, ama çok azının koruyucusu vardır. Tüm çalışmalarımızda, tüm düşmanlarına karşı daima ağaçların yanında yer alalım.'

Doğrusu, ağaçların hizmetinde olan aktivistlerin kendilerini fark ettirmeleri için iyi bir zaman gibi gözüküyor. Önce Dünya'lılar (Earth First!) bu taze fikri bu yılki Organizers' Conference(Organizasyoncular Konferansı)'da tartıştılar. Yakınızdaki bir ormanı koruyan Önce Orta Dünya'lılar arayın..Harnessing Treebeard'ın yaban hayatı korumadaki popüleritesi tabii ki en çok da Tolkien'i gülümsetecek bir şeydir..

Tolkien'e göre-makinelere karşı, ağaçlar ve geriye kalan bizleriz. 'Tüm bunlar esasen düşüş, ölümlülük ve makine ile alakalıdır. Makineden kastım, gerçek dünyayı hükmetmenin ve düzeltmenin bozuk dürtüsüyle, harici araçlar yada dahili doğal güçlerin kullanımıdır. Makine, bizim daha belirgin modern biçimimizdir. Ardıl biçimlerdeki düşman, daima katıksız hakimiyetle yani Makinelerin Efendisi ile alakalıdır. Makinelerin hizmetkarları imtiyazlı bir sınıf oldukça, makineler de gitgide daha güçlü olacaktır. Peki ya bir sonraki hamleleri nedir?

ANARŞİZM / ELEŞTİREL TEORİ VE POST-YAPISALCILIĞA KISA BİR BAKIŞ

Uyumsuz Ütopya

Marksizm ve anarşizm arasındaki farklılıkların dile getirilmesi XIX.yy siyasal düşüncesini şekillendiren merkezi bir tartışmaydı. Bunun böyle olduğunun en önemli ve tarihsel örneği Birinci Enternasyonal'deki bölünmelerdir. Bu tartışmalar otorite, tahakküm, ekonomik indirgemecilik vs.dir. Anarşistler hemen her durumda bunları dile getirmekle kalmayıp mücadelelerinin de merkezine bu mefhumları -ve insan ilişkileri üzerindeki etkilerini yok etmeyi- koymuşlardır.

Marksizm otorite ve tahakküm gibi baskıların 'proletarya diktatörlüğü' ile yok olacağını ve 'işçi devletin' bu duruma bir son vereceği inancındayken anarşistler bu duruma 'inanmak' bir yana devralınan sistemin eskisinden pek farksız -hatta daha totaliter- olacağını her defasında vurgulamaktaydılar. Tarih, Sovyet Devrimi sonrası bunun pek böyle olmadığını ve anarşistlerin kimi noktalarda daha haklı olduğunu göstermiştir. Bu Max Stirner'in öne sürdüğü gibi yalnızca 'efendiler değişikliği'dir. Başka bir deyişle iktidarın yerinin yeniden onaylanmasıdır.

Marksizmin göz ardı edilemez ekonomik indirgemeciliği yüzünden iktidarın yerini ihmal eder. Bir iktidar biçimi olan burjuva devletini 'sökerken' onun yerine koyduğu işçi devletidir. Bu yüzden iktidar sabit kalır sadece özne ve yüklem değişikliği dışında. Kısacası Marksizmin yaptığı tek şey iktidarı yeniden adlandırıp onaylamaktan ötesi değildir.

Anarşizm de tıpkı Marksizmin yaptığı gibi, baskının kaynağını kapitalizmde görmek yerine bunun devletten yayıldığını düşünüyordu. Dolayısıyla Marksizmi ekonomik indirgemecilik ile eleştiren anarşizm devlet tuzağına düşerek bir tür indirgemecilik -devlet indirgemeciliği- yapmıştı. Meselenin kaynağı iktidardır fakat bu devletin iktidarı ürettiği anlamına gelmemektedir. Aksine devlet iktidarın kullandığı baskı organlarından birisi ve en güçlüsüdür. Oysa 'iktidar baskıcı olmaktan çok üretken ve merkezi olmaktan çok yaygındır... İktidar bir kurumun işlevi değildir, tersine kurum iktidarın bir işlevi ya da sonucudur'. (Foucault) O halde devlette bir kurumlar ve ilişkiler bütünüyse (yoksa daha fazlası değil) iktidarın bir organıdır.

Bu söylemlerde bulunurken post-yapısalcıların ve post-yapısalcı anarşistlerin 'kulakları çınlıyor' olabilir, fakat niyetim ne anlama geldiğini 'gerçekten' bilmediğim bir mefhumun avukatlığını yapmak değil elbette. Hele hele post-yapısalcı olarak adlandırılan düşünürlerin bile (Foucault, Deleuze, Derrida, Baudrillard...) bu kavramın ne anlama geldiğini bilemediklerini söyledikleri halde hiç değil. İyi ama nedir peki bu yapısalcılık denilen şey? Who Knows?

Post-yapısalcılık, Batı merkezli aklın egemenliği ve Aydınlanma akımına karşı çıkan bir mefhumdur. Aydınlanma düşüncesinin kalıpcı ve dogmatik yanlarını yok etmeye yönelik teorik yazılarla işe başlamıştır. Dogmatik düşünce

karşısı ve sürekli değişim yanlısı olan hareket zamanla ve bilinçli olarak anlam karmaşalarına uğratılarak deforme olmakla kalmayıp özündeki ideoloji karşıtlığını da radikalize edememiştir. Bir nevi kapitalizmin içselliklerinden geçerek anlam sabuklamalarına sebebiyet vermiştir. Fakat bu sebeplerden dolayı post-yapısalcılık kökten reddedilecek bir düşünce değildir. Post-yapısalcılık, yapısalcılık ve Aydınlanmanın tek-tip insan modeline, iktidarı ve tek-tip aklın egemenliğine karşı alt-kültürü, delileri, ötekileri, yok sayılanları görünüre getirmede son derece önemli bir çabanın ürünüdür. Öte yandan pre-kapitalist sistem bu 'kökten ötekiliği' ve onun baştan çıkarıcı yanını bir tür gösteriye dönüştürmüştür ve bunların simülakrılarını yaratmıştır. Günümüz toplumunda herkes 'anormaldir' ve bununla gurur duyar olmuştur. Ötekilikten marjinaliteye uzun ince bir yol!

İkinci Dünya Savaşı sırasında Nazi Almanyası'ndan kaçarak Amerika'ya sığınan Theodor Adorno ve arkadaşları savaş sonrası Almanya'ya dönerek Frankfurt Okulu'nu kurup bugün Eleştirel Teori diye bilinen yaklaşımın öncüleri olmuşlardır. Frankfurt Okulu'nun Eleştirel teorisine göre kapitalizm hasta bir toplum yaratmakla kalmayıp bu hastalığı sinema, edebiyat, müzik gibi kültürel enformasyonlarla da pazarlıyordu. Kapitalist üretim-tüketim modeli bireyleri kitlesel bir halüsinasyon kuklası ve kurbanı haline gelmiştir. Dolayısıyla eleştirme-nin görevi kendisini toplumun dışına atarak mutsuz bilincine rağmen, hatta bu mutsuzluktan ve yalnızlıktan güç alarak yeni bir düzenin yaratılması yolunda yazılar yazmaktır.

Gilles Deleuze ve Felix Guattari (Kapitalizm ve Şizofreni: Anti-Oedipus) kapitalizmin kendine karşı güçleri hem üretip hem de yok ettiğine dikkat

çekerek. Görüldüğü gibi post-yapısalcılık ve Eleştirel Teori -birbirinden uzun yıllar haberdar olmadan çalışmalarını sürdürmelerine rağmen- çok da uzak şeyler değildirler. Zaman zaman kavramsal zıtlıkları bünyelerinde barındırsalar da eleştirel bir yaklaşımla felsefe, psikanaliz, edebiyat, sinema..alanları arasında yeni bağlantılar kurmak çabasıdır. Bu yüzden iki satırda post-yapısalcılığı 'yerle bir' etmek için kolları sıvamak için işe önce Frankfurt Okulu'ndan ve Eleştirel Teori'den başlamak gerekir ki bunun ne saçma bir şey olduğunu söylemeye bile gerek yok ve aynı zamanda post-yapısalcıları 'entelektüel gevezelikle' ve radikalizmden uzak bulanların 68'lerin Fransa'sında en önlerde yer alanlar gereken cevabı vermiştir zaten.

Yani sonuç olarak her şeyi umursamaz bir şekilde reddetmek yerine beslenebileceğimiz kaynaklar olup olmadığına bakmalıyız. Keza gerçek küreseldir. Herkes farklı bir tarafını görür.

'Sorun iktidarın bizlere nasıl ve neden hükmettiği değil; bizim neden bu iktidarı kabul ettiğimiz sorunudur'
Max Stirner

Anarşist pratiğin bu coğrafyada yeşerdiği günden bu yana “örgütlenme” tartışmaları bir kara bulut gibi üzerimize çökmüş, bir çok noktada bağlamından kopuk anlayışlarla ifade edilmesiyle iş yapabilme ihtimallerinin ve “örgütlenmenin” önünün kesilmesi ne neden olmuştur.

Anarşi-zmin bu coğrafyaya ezilenlerin fiili mücadelesi içerisinde ziyade entellektüel bir boyutta gelmiş olması ve ilksel öznelerin önemli bir kesiminin devlete ve sermaye sistemine karşı herhangi bir mücadele pratiği yaratma dertlerinin olmaması ister istemez anarşistlerin anarşist pratik ve ilkeleri yaşamdan kopuk steril bir saf dünya anlayışıyla değerlendirip ifade etmelerine sebep olmuş ve çeşitli soursallar üzerinde gelişen farklı eğilimlerin benzer sorunlu tutumlar sergilemeleriyle sonuçlanmıştır. Anarşistler arasındaki tartışmalara şöyle bir göz attığınızda, birbiriyle son derece uzlaşmaz olan eğilimlerin aslında kavramlara ne denli dindarca yaklaştıkları konusunda hemzemin olduklarını görebilirsiniz.

Örgütfetişizmi ve örgütfobi de örgütmerkezli kavram tartışmalarının kölesi olan sorunlu yaklaşım tarzlarının ifade biçimleri olagelmıştır.

Bu iki eğilimin hangi ruh halleriyle bu yaklaşımları sergilediklerini anlamak için çok çaba serfetmemiz gerekmez. Bir tarafta 80 darbesiyle ve sol içerisindeki otoriter ilişkilenelemlerle tüm devrimci-isyancı enerjilerini yitirmiş olmanın travmasıyla “örgütlenme” ve “mücadele” kavramlarına karşı geliştirilen anti-pati, diğer tarafta da eski örgütlenmelerini terk edenlerin anarşist kimliği altında sola karşı kendilerini is-

patlama çabası ve solun benzeri veya rakibi olma arzusu. Bu iki pratiği kendi ideolojik konumlanmalarıyla da çözümlersek aslında hayata bakışlardaki sa- katlığı o denli anlayabiliriz.

Bu topraklardaki anarşistlerin uzlaşmaz çelişkilerinden en ciddi olan örgüt korkusuyla örgüt fetişizmi arasında gidip gelen çatışmalar sonucunda, sistemi alaşağı edecek ve ona bugünden saldırılarda bulunabilecek ilişkilenelemleri (örgütlenmeleri) kapsayan üçüncü bir yolun iki eğilim tarafından önünün kesilmesine yol açmıştır. Öyle ki örgüt korkusu yaşayanların her türden organize ilişkiye karşı parano- yaklığa varan travmatik tepkimeleri enformel örgütlenme ve statik örgütlenme arasındaki ilişkilenelemlerini ayırtedebilme yetileri önünde engel teşkil ederken, örgütü fetişleştirme eğiliminde olanlar ise tüm mücadelelerin “birlik” mantığıyla tek bir örgütte toplanacağı ben merkezci bir örgüt fetişizmine doğru kayma eğilimi gösterirler.

Bu iki eğilim yıllarca birbirini “solculukla” veya “gevşeklikle” suçlayıp dururken, enformel, geçişli, ağısal, yatay örgütlenme kanallarını açacak olan gerçekten anarşist ilişkilenelemlerine karşı ortaklaşa küçümser bir yaklaşım sergilemektedirler. Zira, birine göre bu “belirsiz” örgütlenme pratiği “gevşekliği” ve “ciddiyetsizliği” beraberinde getirirken, diğerine göre ise bu tarzın yine de bir örgütlenme biçimi olmuş olmasından dolayı ister istemez hiyerarşikleşecek süreçlere evrilecektir.

Bu iki dindar ve tutucu yaklaşımın halet-i ruhiyesini önümüzdeki sayılarda irdelemeye devam edeceğiz. Böylelikle kapitalizme ve devlete karşı mücadelede anarşistlere dayatılan gündemlerin biraz dışarısına çıkıp, bu gündemlere hakim muhalifetin güdümünden çıkmış, öz-irademizle ve onurlu bir pratik duruşu ve tavrı sergilemek adına zihin açıcı tartışmalar yapabilme imkanı bulacağız.

MINIMUM GÜVENLİK

by Stephanie McMillan

indir/download: ..... <http://www.internationala.info/index.php/kutuphane/dergi.html>

internet üzerinden oku/read online: ..... <http://www.issuu.com/internationala>

iletişim/contact: ..... audioslave@riseup.net